

43 e Nieuwsbrief april 2022 Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles

Wanneer u de nieuwsbrief van de WHR niet langer wenst te ontvangen of bij **wijziging van uw (e-mail)adresgegevens** dit **graag doorgeven aan de WHR:**
wq.roncesvalles@santiago.nl

De WHR is in principe alleen bereikbaar op bovenstaand email adres. Gebruik dus niet de privé emailadressen. Soms wordt de vraag dan pas in een later stadium beantwoord. Alle werkgroep leden hebben toegang tot bovenstaand mailadres, zodat er direct gehandeld kan worden.

Henk Trimbach voorzitter, An Pikker. penningmeester,
Janine Verhaaf-Maaskant secretaris, Hans Perik planner,
Peter Stoks P.R. Noortje Spekman-Waasdorp, Handboek, Libro
en Nieuwsbrief (redactie)

Najaarsbijeenkomst 2022

Traditiegetrouw vindt de najaarsbijeenkomst weer plaats in Holten op zaterdag 26 november 2022. Noteer deze datum alvast in je agenda. Uitnodiging volgt later in het jaar.

Jaarverslag 2021 van de Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles

Positie van de Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles (WHR) binnen het Nederlands Genootschap van Sint Jacob (NGSJ)
De werkzaamheden van de WHR zijn historisch gegroeid. Sinds 2003 ontvangen Nederlandse vrijwilligers, naast (gesalarieerde) Spaanse medewerkers de pelgrims die in Roncesvalles overnachten of op doortocht zijn.
De WHR werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van het NGSJ, Herman Velvis is afgevaardigde vanuit het bestuur van het NGSJ voor de WHR.

Terugblik op de voorbereidingen in coronatijd
Nadat in 2020 veel van de plannen van de werkgroep vanwege de coronamaatregelen in duigen waren gevallen begon ook het jaar 2021 niet erg veelbelovend. De geplande instructiebijeenkomst voor nieuwe hospitaleros begin februari moest vervallen, alsmede de

voorjaarsbijeenkomst voor en met alle hospitaleros. Om de geest er enigszins in te houden had de werkgroep eind 2020 een quiz en een schrijfwedstrijd voor de hospitaleros georganiseerd, de winnaars kregen in februari een mooi Spaanstalig fotoboek over de geschiedenis van Roncesvalles thuisgestuurd.

De eerste acht groepen Hospitaleros moesten wij teleurstellen omdat het door het virus te risicovol was om in Roncesvalles te werken.

Zonder te weten of en wanneer de herberg weer zou openen is er in april een ZOOM-meeting geweest met de Jefes van de periodes in mei/juni, teneinde hen voor te bereiden op de veranderde omstandigheden.

Medio mei kwam het bericht dat de herberg waarschijnlijk 25 juni zou heropenen. De Jefes van de periodes 9 t/m 18 werden in twee groepen tijdens een bijeenkomst in het Huis van Sint Jacob bijgepraat over de actuele situatie en de gewijzigde werkwijze in de herberg in verband met de coronamaatregelen; alle instructies werden tevens duidelijk vermeld in de Tijdelijke Aanvulling op het Handboek Hospitaleren.

Een week vóór de heropening zijn twee werkgroep leden naar Roncesvalles afgereisd om het gebouw – wat tien maanden niet was gebruikt – flink schoon te maken en alle matrassen (183 van de pelgrimsbedden en 10 van de Hospitalero bedden) te voorzien van een kunststof hoes die veel beter kan worden gereinigd/gedesinfecteerd dan de oude hoezen.

Een dag vóór de geplande datum waren deze werkzaamheden klaar en kon de herberg op 24 juni heropenen; meteen kon dagelijks aan tientallen pelgrims onderdak worden geboden.

Hospitaleren in Roncesvalles in coronatijd

Voor alle groepen bleken de aangepaste schoonmaakwerkzaamheden steeds flink wennen te zijn; ofschoon slechts de helft van de bedden mocht worden bezet namen de schoonmaakwerkzaamheden vaak meer tijd in beslag dan voorheen. Omdat ook de groeps grootte van de hospitaleros kleiner was dan gebruikelijk zodat hospitaleros geen slaapkamer hoefden te delen was het hard werken; toch sloegen de verschillende groepen zich er goed en monter doorheen, blij als ze waren dat ze er weer konden zijn.

Zeer opvallend was de positieve houding van de meeste pelgrims: er waren nauwelijks veeleisende en ongeduldige pelgrims die van een Albergue de service van een 5 sterrenhotel verwachtten, er waren nauwelijks rolkoffers zoals we die voorheen steeds vaker zagen, er werd opvallend weinig gebruik gemaakt van rugzakvervoer en de pelgrims hielden zich over het algemeen voorbeeldig aan de

voorgeschreven regels. Het was duidelijk dat alle pelgrims verheugd waren dat het weer kón, ze waren dankbaar dat de herberg weer open was. Dat maakt het Hospitaleren onder deze beperkende omstandigheden toch weer – zoals altijd – tot een dankbare en zinvolle bezigheid. Veel extra drukte en schoonmaakwerk was er rondom de officiële opening van het Xacobeo-jaar op 12 juli door koning Felipe en koningin Letitia; zij liepen vanaf de Col de Ibañeta naar Roncesvalles waar – in het bijzijn van vele bisschoppen – in de kerk met een aantal toespraken het Heilige Jacobsjaar werd geopend.

Samenwerking met het Colegiata

De samenwerking met het Colegiata was als vanouds optimaal. Eind oktober hebben twee leden van de werkgroep een werkbepreking gehad in Roncesvalles met de Prior, de manager van het Colegiata en met de vaste medewerkster van de Albergue. Wij hebben onze zorgen geuit over de slechte staat van de wasmachines en drogers, een deel daarvan zal worden vervangen. Wij zijn de smeerolie van Roncesvalles. Zonder ons gaat het daar scheuren, knarsen en barsten. Heel vaak wordt ons door het Colegiata van Roncesvalles verteld hoe blij zij met ons zijn en hoe goed wij alles in het werk stellen om het - op een professionele manier - de pelgrims naar hun zin te maken.

Niet alleen missen wij de medewerkers in Roncesvalles en het Colegiata, maar omgekeerd is dat zeker ook zo. Langzamerhand zijn wij met hen een onlosmakelijk geheel geworden en dat is dankzij de inzet van onze trouwe hospitaleros.

Hospitaleros

De loyaliteit van onze Hospitaleros was en is ongekend: ondanks dat een groot aantal Hospitaleros de eerste maanden niet kon worden ingezet en ondanks het uitblijven van concrete perspectieven die wij nauwelijks konden bieden, hebben toch de meesten hun diensten voor 2022 opnieuw aangeboden. Wij hebben respect voor die loyaliteit en voor de grenzeloze inzet van al onze Hospitaleros die ook dit jaar in Roncesvalles hebben gewerkt. In totaal hebben wij in 2021 met 57 Hospitaleros in de periode tussen 24 juni en 1 november 13.470 pelgrims onderdak geboden. De geplande (feestelijke) najaarsbijeenkomsten waarnaar velen reikhalzend uitkeken (veel Hospitaleros hadden elkaar al bijna twee jaar niet meer gezien) moest helaas op het laatste moment vanwege verscherpte coronamaatregelen worden geannuleerd.

In augustus startte weer als vanouds de werving van Hospitaleros voor het volgende jaar 2022. Hospitaleros zijn over het algemeen erg trouw, maar helaas moet ieder jaar een aantal

Hospitaleros noodgedwongen stoppen vanwege hoge leeftijd of gezondheidsredenen.

Jaarlijks zijn er daarom zo'n 40 nieuwe Hospitaleros nodig; het werven van voldoende nieuwe Hospitaleros was in 2021 een extra uitdaging omdat er sinds 2020 geen algemene najaarsbijeenkomst van het NGSJ meer wordt gehouden waar de WHR normaliter een workshop/lezing kon organiseren. Ook blijkt de moeilijke vindbaarheid van de WHR op de website en de verwarring met de Werkgroep Hospitaleren ons regelmatig parten te spelen; deze problemen zijn bij het hoofdbestuur gemeld.

De werkgroep heeft daarom ruimschoots gebruik gemaakt van de wél tot haar beschikking staande middelen: oproepjes in de Ultreia, de Jacobsstaf, de Facebookpagina de Virtuele Albergue en de Nieuwsrubriek op de website, en is er daardoor ondanks alles toch weer in geslaagd de planning voor 2022 rond te krijgen.

De werkgroep

De werkgroep heeft in 2021 twaalfmaal vergaderd:

– 8 maal een ZOOM/TEAMS meeting;

– 4 maal in het Huis van Sint Jacob in Utrecht.

De werkgroep heeft in 2021 driemaal een instructiebijeenkomst met Jefes gehouden:

– 1 maal een ZOOM meeting;

– 2 maal in het Huis van Sint Jacob.

Toine van Moorsel, de penningmeester, is op 22 oktober na een lang ziekbed overleden; bij zijn uitvaart waren drie werkgroep leden aanwezig, alsmede Peter Hesselings, voorzitter van het NGSJ.

De andere twee werkgroep leden konden niet aanwezig zijn omdat zij op dat moment in Roncesvalles waren.

Tijdens de najaarsbijeenkomsten van het NGSJ op 6 november bood An Pikker, een ervaren Hospitalera, haar diensten als penningmeester aan; tijdens de werkgroep vergadering d.d. 8 december werd zij welkom geheten als lid van de werkgroep.

Informatie naar de Hospitaleros

In 2021 werden vijf Nieuwsbrieven verstuurd naar de Hospitaleros.

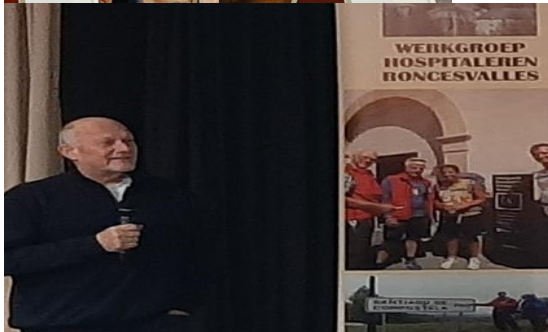
Daarnaast werden vier updatebrieven verstuurd naar de Hospitaleros met daarin informatie over de actuele stand van zaken met betrekking tot Hospitaleren en het coronavirus.

In december werd naar alle Hospitaleros een kerstgroet verstuurd.

Bijeenkomst voor nieuwe Hospitaleros op 5 februari 2022

Helaas konden de najaarsbijeenkomsten van 27 november 2021 en de voorjaarsbijeenkomst op 22 januari 2022 opnieuw geen doorgang vinden. Maar op 5 februari kon de bijeenkomst voor de 40

nieuwelingen in 2022 gelukkig wel doorgaan. Met de nodige restricties overigens, QR- code verplicht, vaste plekken aan de tafels en bij rondlopen wel even het mondkapje op. Het is een heel geslaagde dag geworden met een uitgebreide Power Point, die ons alle facetten van het werken in Roncesvalles, maar ook een stukje geschiedenis vertelde.

De nieuwe penningmeester Mag ik mij even voorstellen

Mijn naam is An Pikker-Salari, sinds 2012 alleenstaand. Ik woon sinds 1973 in Culemborg. Ik heb vier kinderen, vier schoonkinderen en zes kleinkinderen.

In 2002 ben ik lid geworden van de Jacobus vereniging en in dat jaar samen met drie van mijn kinderen in zes weken naar Santiago gefietst, begeleid door mijn man met de camper die onderweg zorgde voor ons eten, drinken en onderdak. Een geweldige ervaring.

Nadat ik in 2012 alleen kwam te staan, besloot ik mijn wens om lopend naar Santiago te gaan in vervulling te brengen en heb ik mij aangemeld als Hospitalera in Roncesvalles en na veertien dagen bikkelen in de nieuwe herberg, de oude herberg en het Campamento heb ik mijn rugzak opgedaan en ben naar Santiago gewandeld en dat smaakte naar meer.

Sindsdien ben ik nog zeven keer als Hospitalera naar Roncesvalles gegaan waarvan de laatste jaren als Jefe, helaas mocht ik in 2020 en 2021 door corona niet naar de herberg.

Ik heb meerdere Caminos gelopen, zoals de Camino del Norte, Camino Primitivo, Camino Portugees, Camino Ingles en twee Caminos in de Pyreneeën, deels samen met Mieke, de vrouw van onze voorzitter Henk Trimbach. Na het overlijden van penningmeester Toine van Moorsel in oktober vorig jaar, heb ik mij in december aangemeld als penningmeester voor de Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles en mag ik nu in een gezellige club meewerken om alles goed te regelen voor alle Hospitaleros/as die gaan werken in de herberg in Roncesvalles en ik hoop dat iedereen zich daar net als ik helemaal thuis zal gaan voelen.

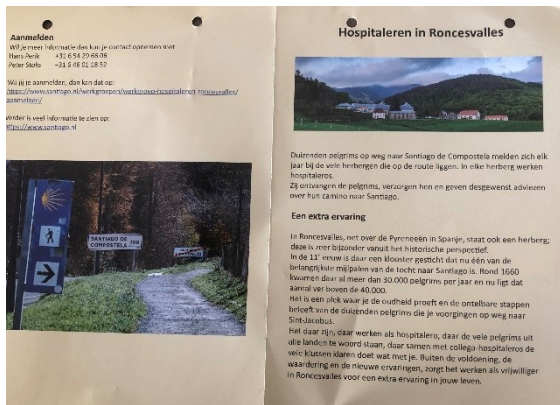
Mijn devies is: Zorg in de eerste plaats goed voor jezelf, dan pas kun je goed voor de pelgrims zorgen!

Ik wens iedereen een hele mooie hospitaleerperiode in Roncesvalles.

Folder WHR

De WHR heeft een wervingsfolder gemaakt over het werken in Roncesvalles. Het wordt neergelegd in de informatiecentra Jacobi parochie, Vessem en in Utrecht.

Ook worden er exemplaren verstrekt aan de diverse regio's. Belangstellende leden krijgen zo een eerste indruk wat het Hospitaleren inhoudt.

Berichten uit Roncesvalles

Werkwijze

De werkwijze m.b.t. het ontvangen van de pelgrims is enigszins veranderd ten op zichte van vorige jaren. Pelgrims kunnen zowel door de voordeur als ook door de achterdeur binnen komen. Het inschrijven van de briefjes gebeurt nu steeds in de hal. Er mogen maar max. 4 pelgrims tegelijk in de Mostrador zijn. Bij drukte worden ook de kleurbordjes gebruikt. Marisol ervaart dit als een grote verbetering en het geeft veel rust bij het inschrijven. De trap naast de Mostrador wordt niet gebruikt. Pelgrims moeten via de gang en trappen naar de verdiepingen lopen. De keuken is inmiddels weer open voor gebruik door de pelgrims.

De weggeeftafel is verdwenen. Achter gelaten spullen worden of weggegooid, of de goede kleding wordt gewassen en verzameld voor Oekraïne. Er staat hiervoor op de derde verdieping bij de schoonmaakspullen een tas.

Vervangster van Marisol.

Als Marisol vrij is komt er een nieuwe vervangster. Haar naam is Maite. Zij spreekt ook Engels.

Bordas zijn verkocht.

De Bordas zijn inmiddels verkocht en leeggehaald. Binnenkort worden ze opgehaald en rest ons daar weer een mooi stukje grasveld voor de paarden

Sheets en wegwijsborden.

Als dank voor het maken van de Sheets en de bordes heeft Hospitalero Hans Kassenaar van de secretaris Janine Verhaaf een cadeaubon ontvangen. De sheets zijn door de WHR geprint en geseald en in P 2 opgehangen op drie stellages, die door Hans Perik gemaakt zijn. Al de oude, o.a. zelfgemaakte sheets zijn inmiddels verwijderd en In overleg met Marisol zijn ook oude posters verwijderd zodat het er minder rommelig uitziet. "Keep Calm" komt op de balie te staan.

Donativo, wasgelden, 2 nieuwe wasmachines en 2 nieuwe drogers

Er zijn nieuwe wasmachines en drogers geplaatst door het Colegiata. Hopelijk gaat het wassen nu beter verlopen.

Op de Pc in Roncesvalles is het programma wasgelden en Donativo aangepast. Er ligt een instructie in de la, en het is te vinden in "WAT ZOEK JE" op de laptop en in de zwarte map.

Winterherberg

De winterherberg is gerenoveerd. Er zijn nieuwe douches, wastafels en toiletten geplaatst. Er staat ook een wasmachine en een droger

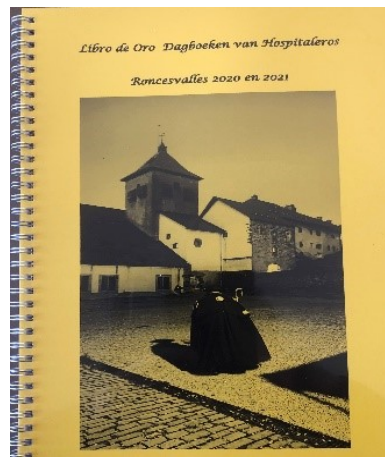

Posters

In de gang naar de slaapkamers naast de keuken, zijn twee nieuwe posters opgehangen, gemaakt door een Duitse kunstenaar Marc Heffner, Camino vriend van Hospitalero Jos Spekman die elkaar in 2008 ontmoet hebben in Roncesvalles.

Libro de Oro 2020/2021

Bovengenoemde uitgave is de laatste gedrukte versie van het Libro 2020 en 2021. Vanwege de hoge kosten is er besloten dat het Libro 2022 alleen nog op de website te lezen is. Alle Hospitaleros die in 2020 en 2021 daadwerkelijk gewerkt hebben in Roncesvalles hebben deze opgestuurd gekregen. Alle nieuwe Hospitaleros voor 2022 hebben hem op de voorjaarsbijeenkomst 5 februari jl. gekregen, zodat zij zich al een beeld kunnen vormen hoe het er in de praktijk aan toegaat. De overige Hospitaleros kunnen hem lezen op de website van het Genootschap.

Covid maatregelen.

In Spanje zijn inmiddels bijna alle maatregelen verdwenen. De aparte instructie die op de laptop in Roncesvalles staat, wordt nu aangepast en geïntrigeerd in het Handboek.

Libro de Oro 2022

Impressies van de eerste drie perioden

Periode 1. 4 maart t/m 18 maart

Vraag tijdens de cursusdag voor Jefes:

“Wat gebeurt er als je de jongste Hospitalero zelfstandig aan het werk zet?”

Juiste antwoord: C. Ongelukken.

Berry L. (vanwege de privacy een gefingeerde naam) zal de komende jaren tijdens de Jefescursus als voorbeeld bij deze probleemstelling dienen. Met zijn 71 is Berry verreweg het jongste lid van groep 1. In zijn prille enthousiasme bedacht hij voor zichzelf de opdracht, om de Capilla de Santiago te kuisen. Hem werd gezegd, dat direct na de voordeur een klein afstapje al aan menig pelgrim de enkel gekost had. Dus deze klip wist hij goed te omzeilen. Maar... Incidit in Scyllam, qui vult vitare Charybdim. En prompt stuitert de brave borst van de verhoging bij het altaar. Een gekneusd borstbeen, een gehavend scheenbeen, en als een donkerrode kers op de taart een gezwollen, zwart kleurende pink, waarin zijn ring moeiteloos verdween. Helaas voor Berry zegt de cursus Jefe over zo'n voorval: het initiatief prijzen en opnieuw aan het werk zetten. Eigenlijk was het hemelsgoed. Vol verwachting brachten we de dag door: er waren meer dan tweehonderd reserveringen. Aanvankelijk waren ze (15-16 jarigen van een middelbare school) aangekondigd voor zeven uur 's-avonds. Tegen

zessen werd er verdaagd tot negen uur. Zelfs Don Bibiano werd erdoor overvallen, getuige zijn “Madre de Dios” aan de telefoon. Zijn humeur werd er rond half tien niet beter op, toen er nog steeds geen teken van leven uit de richting Barcelona kwam. Uiteindelijk reed rond elf uur 's-avonds een aantal touringcars het parkeerterrein op. Maar daarmee was er nog geen eind-goed-al-goed-scenario op de planken. Het was natuurlijk een verfrissend gezicht, honderden jonge meiden opgewekt het gebouw in beslag te zien nemen. (De reguliere pelgrims moesten zich behelpen in de winterherberg; de jongens moesten naar de Itzandeguia). Het geluid van ratelende rolkoffers vulde het trappenhuis en de gangen.

IJverige Hospitaleros probeerden een en ander in goede banen te leiden, aldoor ook wegwerpbeddengoed uitdelend en wijzend op de verplichting mondkapjes te dragen. Een twintigtal jonge nonnen trad als begeleidster op. Dat wil zeggen, ze traden helemaal niet op. Kirrend als bakvissen, de mondkapjes losjes om de hals, hun leerlingen kussend alsof geestelijken vrijgesteld waren van covid, staken ze geen hand uit. Erger ze verhoogden onze feestvreugde door met allerlei afspraken te zwaaien, die door het klooster gemaakt waren en waarvan wij op generlei wijze op de hoogte gesteld waren. Toen we na twaalfen onze kooi opzochten, gonsde het nog in het hele gebouw, zwierven jongens feestvierend rond bij de oude herberg en moesten we enkele dronken pelgrims in de winterherberg tot de orde roepen. Tot overmaat van ramp ging rond drie uur het alarm af. Locatie: de Sótano, waar tot verbazing van de Jefe, zich een aantal nonnen gesetteld had, los van alle afspraken. Was het een sigaret? Was het de brandende liefde tot de heer? We zullen het nooit weten. De gesluisde dames hadden wel het alarm gehoord, maar vonden een reactie niet nodig, zoveel vertrouwen hadden ze in de voorzienigheid.

's-Morgens om half zeven deden we nog zwaar vermoeid het licht op de slaapzalen weer aan, want om 8 uur was er een mis voor de een-dag-pelgrims, die zaterdag naar Zubiri zouden wandelen. Maar op zijn Spaans was het algemeen gevoelen van de leerlingen en hun begeleidsters, dat acht uur in ieder geval niet acht uur was. Daarmee een argument hebbend niet te hoeven reageren op het verzoek van de Hospitaleros het pand te verlaten.

We hebben welgemoed, de Sótano, de winterherberg en alle verdiepingen die dag gekuist, ons verbazend dat Spanje organisatorisch nog steeds niet in een Kladderatsch gestort was.

Periode 2 18 maart t/m 1 april

Over "het licht uitgaan" nog even het volgende . Ben jij wel eens op iemand zo kwaad geweest dat bij jouzelf even het licht uitging? Nou bij deze scribent wel. Na een gezellig afsluiting van de vorige dag zijn we redelijk bijtijds gaan slapen. Op de kamer van de Jefe werd de huisbel pontificaal vlak bij zijn bed neergezet. Die huisbel ging luid om 2.40 uur af. In pyjama strompelde de geschrokken Jefe blootvoets naar de voordeur. En daar stond de beller. Mister peuk uit Korea die buiten nog even een haaltje wilde nemen alvorens te gaan pitten. Niet wetende dat de deur achter hem meteen in het slot zou vallen. Dus aanbellen maar en daarmee de Jefe een hartverzakking bezorgen. Na duizendmaal zijn excuses te hebben aangehoord probeerde de Jefe wederom zijn slaap te hervatten. Dit lukte aardig totdat om 4.50 uur weer die huisbel onze Jefe abrupt naar beneden riep. Op zijn blote voeten en in een koude pyjama staat hij bij een andere deur weer oog in oog met Mr. Peuk. Er werd naar het waarom van zijn daad gevraagd. Slapeloosheid dwong Mr. Peuk naar buiten voor een nicotineshot. Ook nu weer waren de excuses niet van de lucht. Daarna verdween Mr. Peuk op zijn rode pantoffels bliksemsnel naar bed. Ook onze Jefe probeerde zijn slaap te hervatten, maar door de grenzeloze irritatie en de gierende adrenaline in zijn lijf mislukte dat keer op keer. Na een half uur besloot hij dan ook om maar op te staan en zich aan te kleden. Dan kon hij alvast alles klaarzetten voor de opening van deze dag. Nadat hij net zijn schoenen had aangetrokken ging weer die huisbel. Welverdom..... riep hij luidkeels en liep met grote snelheid naar de voordeur. En ja hoor, voor de derde maal die lapzwanen van een Mr. Peuk. Met schuim op zijn mond verklaarde onze zachte en menslievende Jefe hem de oorlog. Nou zijn die Zuid-Koreanen wel wat gewend aan dreigend oorlogstaal, maar dit hadden wij van onze Jefe nooit verwacht. Hij was in staat hem een draai

om de oren te geven, waarvan wij hem nog net op tijd hebben kunnen behouden. Het licht ging bij hem even uit, verklaarde hij ons naderhand. Wat een tumult allemaal op de vroege ochtend.

Wij hebben een "Rising Star" in ons midden. Jawel, onze Jos staat groot afgebeeld in de Diario de Navarra. Niet zo maar een lokaal blaadje maar een groot blad dat door velen gelezen wordt. Hij stond met diverse pelgrims in dat blad. Het effect is dat diverse pelgrims bij binnenkomst hem herkende en pontificaal met hem op de foto wilden. Maar hij blijft gewoon Jos, zonder kaspiones. Alhoewel hij wel af en toe stiekem pelgrims de zegen geeft en zegt dat het water uit de kraan buiten "heilig" water is.

Daar geloven ze in en geeft hen vleugels, waardoor ze de etappe naar Zubiri makkelijk kunnen overbruggen.

Periode 3 1 april t/m 15 april

Met andere woorden: we hebben als team P3 vanaf het eerste uur getoond wat we waard zijn. Lily schreef historie door een tamelijk zware Spanjaard in de gang terug te sturen; hij liep in de centrale gang en keuken met werkschoenen aan. Hij protesteerde maar Lily verstond hem niet; zij

was echter vastbesloten dat hij niet met zijn schoenen naar boven mocht, tot twee keer toe riep ze hem terug. De man ging naar Marisol, en Lily werd 'op het matje geroepen'. Wat bleek: de man was Pabo ...

Daarna volgde een uitbundige lachsalvo van zowel Marisol, Pablo als Lily.

's Avonds scharrelt er een Spanjaard rond de Mostrador; hij zoekt in de EHBO-ruimte en wijst op zijn voeten. Huub – denkende dat de man een pijnlijk probleem heeft – neemt hem mee naar de EHBO-ruimte maar wordt daar niet veel wijzer van. De man praat onophoudelijk in een soort Spaans waarvan Janine in eerste instantie denkt dat het een zwaar accent is. Echter, na enige tijd blijkt dat de man stomdronken is, hij loopt op zijn sokken, wil eruit maar kan zijn schoenen niet vinden. Het schoenenhok wordt hem gewezen en blij verlaat hij de Albergue.

Minder blij is Janine als zij later op de avond, om 23.30 uur in haar eerste slaap ligt en de bel gaat. De dronken Spanjaard, nog meer in de lorum dan voorheen, staat voor de deur, hij wil erin. Janine werpt hem haar dodelijkste blikken toe en maant hem heel zachtjes de trap op te lopen en de donkere slaapzaal in te gaan

Marisol is onderscheiden met een prijs van de grenspolitie uit Valcarlos. Ook kreeg ze een T-shirt voor haar goede werk hier in de Albergue; het is een prachtige onderscheiding en ze is met recht apetrots. Een van die kerels, Txetxu Lumbreras loopt hier regelmatig rond in de Albergue, iedereen op strenge toon manend dat hij/zij zijn of haar mondkapje moet opdoen.

's Avonds komt een groep van 25 jongens uit Oekraïne binnen. Het zijn vluchtelingen die in de buurt van Nantes worden opgevangen. Hun vaders zijn in Oekraïne gebleven, en de meeste moeders ook, omdat ze bijvoorbeeld als verpleegster daar werken; slechts enkele moeders zijn ook in Frankrijk. Het is een zeer gedisciplineerde groep; voordat ze naar boven gaan zingen ze voor ons in volle overgave het Oekraïense volkslied, een zeer emotioneel moment. Ze slapen op de derde, daar hebben ze de hele etage voor zich alleen. 's Avonds wordt er een maaltijd bereid, en na afloop wordt alles pico bello opgeruimd; de jongens vragen zelfs om een dweil om alles aan te dweilen; dit hoeft natuurlijk niet. Bij een avondronde over de slaapzaal ligt de kleinste jongen hartverscheurend in zijn bed te huilen .

